

Opole, dnia 27 listopada 2014 r.

Decyzja

Na podstawie art. 183, 192 i 211 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 z późn. zm.) oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu nr NG/GA/2144/2014 z 1.09.2014 r. o zmianę pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw o mocy nominalnej 395 MW_t oraz do składowania odpadów innych niż niebezpieczne - mieszanek popiołowo-żużlowych o zdolności przyjmowania odpadów na dobę 273,6 Mg (w przeliczeniu na suchą masę) i maksymalnej pojemności łącznej wszystkich trzech komór 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A, udzielonego decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30 czerwca 2006 r. ze zmianami w decyzjach Marszałka Województwa Opolskiego: nr DOŚ.III.MWo.7636-46/08 z 31 grudnia 2008 r., nr DOŚ.AKu.7636-39/10 z 11 czerwca 2010 r. i nr DOŚ.7222.36.2013.MJ z 31 stycznia 2014 r.

o r z e k a m

zmienić decyzję Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30 czerwca 2006 r. ze zmianami w decyzjach Marszałka Województwa Opolskiego: nr DOŚ.III.MWo.7636-46/08 z 31 grudnia 2008 r., nr DOŚ.AKu.7636-39/10 z 11 czerwca 2010 r. oraz nr DOŚ.7222.36.2013.MJ z 31 stycznia 2014 r. udzielającą Zakładom Azotowym Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu, obecnie Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu, pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw o mocy nominalnej 395 MW_t oraz do składowania odpadów innych niż niebezpieczne - mieszanek popiołowo-żużlowych o zdolności przyjmowania odpadów na dobę 273,6 Mg (w przeliczeniu na suchą masę) i maksymalnej pojemności łącznej wszystkich trzech komór 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m., położonych i eksploatowanych na terenie Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Mostowej 30A, w następujący sposób:

- 1. W punkcie I.2 pn. „Rodzaj i parametry instalacji istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom” tabela nr 1 otrzymuje w całości nowe brzmienie**

Tabela nr 1

Instalacja wymagająca pozwolenia zintegrowanego			
Instalacja do spalania paliw o nominalnej mocy 395 MW _t			
Elektrociepłownia służy do produkcji energii cieplnej i elektrycznej zużywanej na potrzeby Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. w Kędzierzynie-Koźlu, funkcjonujących w ich obrębie podmiotów zewnętrznych oraz przedsiębiorstwa zaopatrującego część miasta Kędzierzyna-Koźla w energię cieplną.			
W instalacji spalania paliw Grupy Azoty ZAK S.A. eksploatowanych jest pięć kotłów parowych o łącznej mocy cieplnej 395 MW _t (na wejściu). Kotły charakteryzują się następującymi parametrami:			
Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Wartość
1.	Ilość kotłów	szt.	5
2.	Rok uruchomienia	-	K-4 - 1956 K-5 - 1955 K-6 - 1955 K-7 - 1958 K-8 - 1959
3.	Producent	-	Pauker
4.	Wydajność produkcyjna	Mg/h	80
5.	Moc cieplna	MW _t	79
6.	Typ kotła	-	parowy, pyłowy
7.	Sprawność kotła	%	83

8.	Temperatura wody zasilającej	°C	105
9.	Ciśnienie pary	MPa	7,2
10.	Temperatura pary	°C	495
11.	Zużycie węgla (maks.)	Mg/h	15
12.	Temperatura spalania	°C	min. 1100
13.	Ilość palników pyłowych w kotle	W każdym kotle zamontowanych jest 12 palników na 3 poziomach (po 4 szt./poziom)	

Para z kotłów kierowana jest do turbozespołów, w których na drodze przemian energetycznych uzyskuje się energię elektryczną (generator) i parę (upusty turbin). Charakterystyka turbozespołów jest następująca:

Lp.	Wyszczególnienie	Nr turbozespołu		
		TG-1	TG-3	TG-7
1.	Producent	I Brneńska Skoda	I Brneńska Skoda	I Brneńska Skoda
2.	Typ turbiny	Przeciwprężna	Upustowo-przeciwprężna	Upustowo-przeciwprężna
3.	Moc generatora (MW)	16,6	14,6	14,6
4.	Upusty pary (MPa)	-	1,5	1,5
5.	Przeciwprężność	0,15	0,6	0,6

Instalacja wyposażona jest także w stacje redukcyjno-schładzające, uruchamiane w miarę potrzeb ruchowych. Kotły opalane są węglem (miałem węgla kamiennego) o następujących granicznych parametrach:
wartość opałowa nie mniej niż $19 \div 22$ MJ/kg
zawartość popiołu maksymalnie $25 \div 26$ % wag.,
zawartość siarki całkowitej nie więcej niż $0,5 \div 0,6$ % wag.

Jako paliwo rozruchowe, dla uruchomienia kotła, stosowany jest olej opałowy o następujących parametrach:
wartość opałowa nie mniej niż 40,0 MJ/kg,
zawartość siarki nie więcej niż 1 %
gęstość 950 kg/m^3 .

Zużycie oleju na pojedynczy rozruch wynosi nie więcej niż 2 Mg.

Surowce

Surowcem do produkcji pary jest woda zasilająca, w skład której wchodzi:

- woda zdemineralizowana,
- kondensaty energetyczne,
- kondensaty produkcyjne.

Proces otrzymywania energii w instalacji spalania paliw odbywa się w następujących etapach:

- przygotowanie i dostarczenie paliwa do kotłów,
- przygotowanie i zasilanie wodą,
- wytwarzanie energii cieplnej i elektrycznej.

Przygotowanie i dostarczenie paliwa

Podstawowym paliwem stosowanym w instalacji spalania paliw jest węgiel kamienny (miał IIA). Węgiel dostarczany jest do zakładu głównie transportem kolejowym i rozładowywany za pomocą wywrotnicy wagonowej (beczkowej), po czym transportowany jest przenośnikami taśmowymi wprost do zasobników kotłów lub na skład węgla. Pojemność zasobników wynosi 2 200 Mg ($5 \times 350 \text{ Mg} + 1 \times 450 \text{ Mg}$), natomiast skład węgla, może pomieścić ok. 40 000 Mg węgla. Paliwem rozpałkowym w kotłach jest olej opałowy dostarczany cysternami i rozładowywany do trzech stalowych zbiorników o łącznej pojemności 70 m^3 . Olej ten używany jest także w sytuacjach awaryjnych dla podtrzymania procesu spalania w kotle. Olej podawany jest do specjalnego palnika za pomocą pomp zębatych.

Przed rozpoczęciem procesu spalania, węgiel jest odpowiednio przygotowany - potrzebną do zasilania palników kotłowych mieszankę powietrzno-pyłową o odpowiedniej granulacji i temperaturze, otrzymuje się poprzez mielenie węgla w młynach wentylatorowych (w każdym z 5 kotłów Pauker funkcjonują po 3 młyny). Czynnikiem suszącym i zwiększającym podatność węgla jest podgrzane powietrze pierwotne w młynach wentylatorowych. Mieszanki pyłowe przechodzą przez separatory w celu usunięcia grubszych cząstek, a następnie poprzez palniki trafiają do komór paleniskowych kotłów.

Przygotowanie i zasilanie wodą

Woda zdemineralizowana otrzymywana w procesie wymiany jonowej, prowadzonym w Stacji Uzdatniania Wody, stanowi surowiec w procesie wytwarzania pary. Wysokociśnieniowe kotły parowe, zainstalowane w elektrociepłowni wymagają wody w maksymalnym stopniu odsolonej i pozbawionej gazów oraz posiadającej odpowiednią temperaturę.

Kotły zasilane są mieszaniną wody zdemineralizowanej (ok. 70%) i kondensatów zwrotnych. Woda dostarczana jest do zbiorników odgazowywaczy bezpośrednio poprzez układ wymienników ciepła (celem jej ogrzania) lub poprzez Wydział Amoniak, gdzie woda zostaje ogrzana ciepłem odpadowym z operacji technologicznych. Pompy zasilające pobierają wodę ze zbiorników odgazowywaczy i pompują ją poprzez system kolektorów do poszczególnych kotłów. Zapas wody w zbiornikach wynosi ok. 200 m³ i w okresie zimowym wystarcza na 20 minut ruchu ciągłego kotłów - z tego też względu jest on w sposób ciągły uzupełniany. Przed podaniem do kotłów woda jest odgazowywana termicznie w odgazowywaczach. W przypadkach okresowego zmniejszenia zapotrzebowania wody zdemineralizowanej w elektrociepłowni, jej nadmiar może być wykorzystany do uzupełnienia wody w centralach grzewczych.

Wykroplone w trakcie procesów produkcyjnych i przemian energetycznych (zarówno w elektrociepłowni, jak i w jednostkach produkcyjnych) kondensaty, wykorzystywane są wspólnie z wodą zdemineralizowaną w procesie wytwarzania pary wodnej (stanowiąc około 30% mieszaniny wód). Na ich zbiorczy strumień składają się:

- kondensaty zwrotne z central grzewczych,
- kondensat zwrotny z instalacji JB OXOPLAST,
- kondensaty i skropliny z urządzeń i sieci EC.

Wytwarzanie energii cieplnej

Energia cieplna w kotłowni wytwarzana jest w postaci pary, która jako podstawowy nośnik służy do celów technologicznych, grzewczych i produkcji energii elektrycznej.

Proces produkcji ciepła odbywa się w pięciu kotłach K-4÷K-8 w wyniku przemiany energii chemicznej zawartej w paliwie w energię cieplną zawartą w parze. Odpowiednio przygotowana mieszanka powietrzno-pyłowa spalana jest w komorze paleniskowej za pomocą palników rozmieszczonych na ścianach kotła. Spalanie zachodzi w temperaturze 1.100÷1.300°C. Woda zasilająca kocioł przepływając poprzez orurowanie ogrzewana jest spalinami, przechodząc w parę wodną o temp. 290÷300°C i ciśnieniu 7,8÷8,0 MPa, która po przejściu przez separator skroplin w walcu i przegrzewacz pary, uzyskuje temp. ok. 500°C. Otrzymana w ten sposób para, kierowana jest do turbogeneratorów (w turbinach zawarta w niej energia cieplna przemienia się w energię mechaniczną) i do stacji redukcyjnych, gdzie można uzyskać nośniki ciepła (w ilościach niezbędnych do aktualnych potrzeb) charakteryzujące się różnymi parametrami:

- parę o ciśnieniu 1,5 MPa i temperaturze 340°C,
- parę o ciśnieniu 0,6 MPa i temperaturze 260°C,
- parę o ciśnieniu 0,15 MPa i temperaturze 150-280°C.

Spaliny, po wykorzystaniu ich ciepła i usunięciu pyłów w elektrofiltrach, emitowane są przez dwa kominy do atmosfery. Do pierwszego kominu (emitor 6.1.E-2) podłączone są kotły K-4, K-5 i K-6, a do drugiego (emitor 6.1.E-3) – kotły K-7 i K-8. Powstające w kotłach odpady w postaci popiołu i żużla, mogą być:

- 1) W przypadku braku możliwości odbioru popiołów lotnych spod elektrofiltrów do instalacji firmy zewnętrznej: odpady usuwane są grawitacyjnie do wanny żużlowej, która jednocześnie stanowi wodne zamknięcie komory paleniskowej. Stąd rozkruszony żużel wygarniany jest do łamaczy bijakowych, gdzie następuje jego dalsze rozdrobnienie, a następnie transportem wodnym kierowany jest do zbiornika popiołów i żużla. Do zbiornika trafia również popiół/pył usunięty ze spalin w elektrofiltrze. Stąd mieszanka popiołowo-żużlowa przetwarzana jest pompami bagrowymi na składowisko popiołów i żużli.
- 2) W przypadku odbioru popiołów lotnych spod elektrofiltrów do instalacji firmy zewnętrznej: odpady w postaci popiołów lotnych odprowadzane są bezpośrednio spod elektrofiltrów poprzez zamontowane pod lejami szczelne zsypy dwudrogowe i kierowane rurociągami (transport pneumatyczny) do instalacji odbioru i magazynowania, a następnie odzysku odpadów, eksploatowane przez firmę zewnętrzną. Realizacja tych działań nie wpływa na prowadzony proces usuwania odpadów z instalacji, przy czym popiół wytrącony w elektrofiltrze przejmowany jest przez instalację suchego odpopielania, natomiast żużel zmieszany z popiołem wytrąconym ze spalin poza elektrofiltrami trafia do istniejącego układu mokrego odprowadzania mieszanek popiołowo-żużlowych do komór składowiska. Proponowany sposób postępowania z popiołem spod elektrofiltra nie stanowi dodatkowego źródła emisji pyłu do powietrza z instalacji objętej pozwoleniem zintegrowanym.

Praca instalacji w przypadku drugim jest możliwa od 15 marca 2015 r.

Dodatkowym nośnikiem ciepła dostarczanego przez elektrociepłownię do poszczególnych odbiorów jest woda krążąca w systemie centralnego ogrzewania (c.o.). W elektrociepłowni zabudowane są dwie centrale grzewcze C.O.I – dla Grupy Azoty Zakładów Azotowych Kędzierzyn S.A. i C.O. II – dla Miejskiego Zakładu Energetyki Ciepłej.

Wytwarzanie energii elektrycznej

Wytwarzanie energii elektrycznej odbywa się w skojarzeniu z produkcją pary. Proces ten odbywa się w trzech turbospołach (TG-1, TG-3, TG-7), wyposażonych w dwie turbiny upustowo-przeciwprężne (TG-3, TG-7), jedną turbinę przeciwprężną (TG-1).

Proces wytwarzania energii elektrycznej polega na skierowaniu przegrzanej pary 7,2 MPa z kotłów do turbin, zamianie jej energii cieplnej na energię mechaniczną (obrót wirnika turbiny), a następnie przetworzenie jej w uzwojeniu stojana generatora, którego wirnik sprzęgnięty jest z wirnikiem turbiny, w energię elektryczną. Wytworzona energia w postaci prądu trójfazowego zmiennego o napięciu 6000 V, odbierana jest przez wydzieloną sieć rozdzielczą Spółki w systemie elektroenergetycznym. Częstotliwość prądu jest zgodna z częstotliwością sieci zakładowej. Ujmowane z poszczególnych stopni turbin strumienie pary, charakteryzują się niższymi parametrami (ciśnienie, temperatura) w porównaniu do pary wlotowej, dostosowanymi do potrzeb poszczególnych odbiorców pary (ciśnienie 1,5 MPa, 0,6 MPa, 0,15 MPa).

Olej turbinowy magazynowany jest wewnątrz budynku w dwóch zbiornikach o pojemności 10 m³ każdy.

Instalacja do składowania odpadów - mieszanek popiołowo-żużlowych o zdolności przyjmowania 273,6 Mg odpadów (w przeliczeniu na suchą masę)/dobę i maksymalnej pojemności składowiska 9,5 mln Mg, przy rzędnej 216 m n.p.m.,

Składowisko popiołów i żużli jest budowlą ziemną, nadpoziomowym stawem osadowym, składającym się obecnie z 3 komór o łącznej pojemności chłonnej 8,056 mln m³, otoczonej obwałowaniami o minimalnej szerokości korony 4,0 m. System drenażu kanalizacyjnego odwadnia powierzchnię czaszy składowiska, natomiast pozostała powierzchnia jest odwadniana za pomocą systemu rowów opaskowych podskarpowych. Teren składowiska nie posiada warstwy izolacyjnej.

Eksploatacja składowiska prowadzona jest w ruchu ciągłym, a odpady kierowane są do komór metodą hydrotransportu z wykorzystaniem systemu rurociągów. W komorze składowej następuje sedymentacja odpadów i ich odwodnienie, a woda nadosadowa poprzez przelewy mnichów, odprowadzana jest rurociągiem, a następnie systemem rowów do obiektów Centralnej Mechaniczno-Biologicznej Oczyszczalni Ścieków (CMBOŚ – Staw 2).

Na instalacji do składowania odpadów, tj. zakładowym składowisku popiołów i żużli, przewiduje się prowadzenie procesu przetwarzania odpadów w procesie D5 poprzez składowanie na składowisku odpadów mieszanek popiołowo-żużlowych z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych o kodzie odpadu 10 01 80.

Odpady te powstają w instalacji spalania paliw i następnie poprzez system rurociągów odprowadzane są cyklicznie przez całą dobę na składowisko odpadów.

Parametry techniczne instalacji:

Składowisko w obecnej formie składa się z 3 komór o łącznej pojemności 8,056 mln m³

- komora 1/3 przy rzędnej 207 m n.p.m. posiada pojemność – 3,164 mln m³ (20,6 ha)
- komora 2 przy rzędnej 201 m n.p.m. posiada pojemność – 2,068 mln m³ (18,0 ha)
- komora 4 przy rzędnej 207 m n.p.m. posiada pojemność – 2,824 mln m³ (18,5 ha)

Maksymalna ilość odpadów możliwa do zeskładowania to 9,5 mln Mg przy rzędnej 216 m n.p.m.

Komory nr 1/3 i nr 4 składowiska są eksploatowane naprzemiennie, gdzie przyjmowany jest jeden rodzaj odpadu - mieszanki popiołowo-żużłowe o kodzie 10 01 80. Natomiast komora nr 2 przeznaczona również do składowania ww. odpadów i stanowi komorę rezerwową.

Z uwagi na technologię transportu i samego składowania odpadów na składowisku nie stosuje się warstw izolacyjnych pośrednich pomiędzy kolejnymi warstwami odpadów, co związane jest również ze statyką budowli.

Odprowadzenie wód odciekowych, wód opadowych i roztopowych realizowane jest z zastosowaniem następujących obiektów i urządzeń:

- studnie odpływowe tzw. „mnichy” do odprowadzania wody nadosadowej;
- rurociągi odpływu wody nadosadowej;
- sieć kanalizacji drenażowej;
- system rowów opaskowych podskarpowych;
- rów zbiorczy (poza granicami charakteryzowanej instalacji).

Wyposażenie składowiska stanowią:

- rurociągi do transportu mieszanek popiołowo-żużlowych;
- mnichy do odprowadzania wody nadosadowej i piętrzenia poziomu składowanych odpadów;
- rurociągi odpływu wody nadosadowej;
- sieć kanalizacji drenażowej;
- studnie odpływowe;
- system rowów opaskowych podskarpowych;
- otwory obserwacyjne – piezometry - 31 sztuk;
- pomosty obsługowe.

Technologia składowania odpadów

Doprowadzenie do komór składowiska mieszanek popiołowo-żużlowych (w postaci pulpy) następuje z wykorzystaniem rurociągów dosyłowych, tłocznych o średnicy 400 mm wykonanych ze stali, które ułożone są na koronach eksploatowanych komór.

Doprowadzenie pulpy do poszczególnych komór następuje na wprost pomostu rurowego przechodzącego przez Kanał Kędzierzyński. Pomiędzy Kanałem Kędzierzyńskim, a komorą 4 wykonane zostało rozgałęzienie rurociągów. Jeden z nich biegnie w kierunku komory 4 i 1/3 (komory 4 i 1/3 posiadają wspólne zasilanie), a drugi w kierunku komory 2.

W koronach komór 4 i 1/3 rurociągi dosyłowe ułożone są na poziomie 207 m n.p.m., natomiast w komorze 2 na poziomie 201 m n.p.m. Zrzuty pulpy zlokalizowane są w odległościach ok. 80 ÷ 150 m od siebie i minimum 80 m od studni odpływowej (tzw. „mnicha”). Odległość wylotu rurociągów pulpy od podstawy obwałowań wynosi ok. 15 m.

Składowanie odpadów w komorach 1/3 i 4 prowadzi się w sposób zapewniający prawidłowość i równomierne ich odkładanie oraz spływ wód nadosadowych z zachowaniem właściwego osadzania się części stałych i eliminację erozyjnego działania wód na wnętrze obwałowań skarpy.

Odprowadzenie wód nadosadowych z eksploatowanych komór następuje poprzez studnie odpływowe,

tzw. „mnichy”, wykonane z rur stalowych o średnicy 1400 mm. Studnie odpływowe połączone są rurociągiem o średnicy 800 mm z istniejącymi na poziomie 204 m n.p.m. (w przypadku komór 4 i 1/3) i 199,5 m n.p.m. studniami. Woda nadosadowa z komór 4 i 1/3 jest następnie, poprzez szereg studni ułożonych kaskadowo na różnych poziomach, wprowadzana do rowu opaskowego u podstawy składowiska, a dalej do zbiorczego rowu prowadzącego do Stawu nr 2 w Centralnej Mechaniczno-Biologicznej Oczyszczalni Ścieków. W przypadku komory 2 woda nadosadowa odprowadzana jest rurociągiem wykonanym z PCV o średnicach 400 mm i 315 mm do studni rozprężnej, która znajduje się u podnóża komory 2, a dalej rowem zbiorczym również do ww. Stawu nr 2.

Prowadzenie zrzutów mieszanek popiołowo-żuźlowych następuje w sposób zapewniający jak najszybsze uzyskiwanie plaży, na całym obwodzie komory, odsuwającej lustro wody od wewnętrznej strony skarpy (przy założeniu, że lustro wody nie powinno przykrywać więcej niż 1/3 powierzchni komory) oraz utrzymywanie głębokości wody przy studni odpływowej na poziomie nie większym niż 0,3 m.

Wymagane jest utrzymywanie maksymalnego dopuszczalnego zamulenia na poziomie 0,5 m poniżej korony skarpy, jak również czasowe przerwanie użytkowania aktualnie eksploatowanej komory w przypadku stwierdzenia, w piezometrze eksploatacyjnym, poziomu lustra wody poniżej 2 m od poziomu obwałowania komory oraz utrzymywanie w stałej gotowości komory rezerwowej, umożliwiającej składowanie odpadów, w przypadku wystąpienia awarii lub zakłóceń w pracy komory eksploatowanej.

Zdolność maksymalna przyjmowania mieszanek popiołowo-żuźlowych na składowisko wynosi 273,6 Mg odpadów (w przeliczeniu na suchą masę)/dobę, tj. 11,4 Mg sm/ godzinę, uwzględniając średnie (36,5%) uwodnienie odpadów zdolność ta wynosi 438 ton odpadów/dobę, tj. 18 Mg /godzinę. Natomiast maksymalna ilość odpadów (w przeliczeniu na suchą masę) możliwa do wydobycia w ciągu doby wynosi 1100 Mg. Przyjmując 10-cio godzinny czas pracy, ilość odpadów możliwa do wydobycia z komór składowiska w ciągu godziny wynosi 110 Mg s.m.

2. Punkt II.2. pn. „Wytwarzanie odpadów” otrzymuje w całości nowe brzmienie

„II.2. Wytwarzanie odpadów

II.2.1. Rodzaje i ilości przewidywanych do wytwarzania odpadów wraz z określeniem miejsca ich powstawania, magazynowania i sposobu zagospodarowania oraz środki zapobiegania lub ograniczania powstawania odpadów

a) Wykaz rodzajów i ilości odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne przewidzianych do wytwarzania w wyniku eksploatacji instalacji do spalania paliw oraz w instalacji do składowania odpadów wraz z miejscami magazynowania i sposobami dalszego sposobu zagospodarowania odpadów

Tabela nr 4

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość odpadów [Mg/rok]	Miejsce i sposób magazynowania odpadów	Sposób przetwarzania odpadów
Odpady wytworzone w procesie technologicznym w instalacji spalania paliw					
Odpady niebezpieczne					
1.	15 01 10*	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone <i>Źródło powstawania odpadów:</i> Odpad stanowią zużyte opakowania zanieczyszczone lub zawierające substancje klasyfikowane jako niebezpieczne	1	Odpady są selektywnie zbierane i przekazywane do wyznaczonych miejsc magazynowania – magazynu oleju w budynku 211 oraz wydzielonego sektora hal w budynkach 210 i 211, skąd w dalszej kolejności przekazywane są do odzysku lub do unieszkodliwienia gospodarczym, posiadającym stosowne zezwolenia z zakresu gospodarowania odpadami.	Przekazanie do odzysku lub do unieszkodliwienia
2.	15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nie ujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmatki, ścierki) zanieczyszczone substancjami	1	Odpady są selektywnie zbierane do większych, oznakowanych opakowań i przekazywane do wyznaczonych miejsc magazynowania – magazynu	Przekazanie do odzysku lub do unieszkodliwienia

		niebezpiecznymi (np. PCB) <i>Źródła powstawania:</i> Odpad stanowią: - zużyte czyściwo zanieczyszczone substancjami zakwalifikowanymi do niebezpiecznych, - zużyte sorbenty powstające podczas likwidacji potencjalnych wycieków olejów, - zużyte sorbenty będące wkładem do sprzętu ochrony osobistej.		oleju w budynku 211 oraz wydzielonego sektora hal w budynkach 210 i 211, skąd w dalszej kolejności przekazywane są do odzysku lub do unieszkodliwienia podmiotom gospodarczym, posiadającym stosowne zezwolenia z zakresu gospodarowania odpadami.	
Odpady inne niż niebezpieczne					
3.	10 01 02	Popioły lotne z węgla <i>Źródło powstawania</i> Popioły powstają w wyniku spalania węgla kamiennego w kotłach Elektrociepłowni i generowane są bezpośrednio za elektrofiltrami.	55 000 ¹⁾ Mg s.m.	Odpadów nie magazynuje się. Odpad bezpośrednio z instalacji przekazywany jest uprawnionym podmiotom gospodarczym posiadającym stosowne zezwolenia z zakresu gospodarowania odpadami.	Przekazanie do odzysku
4.	10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużłowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych <i>Źródła powstawania:</i> Odpad stanowią: popioły i żużle powstające w wyniku spalania węgla kamiennego w kotłach Elektrociepłowni. Odpad stanowi w 85% popiół i w 15% żużel.	100 000 ¹⁾ Mg s.m.	Odpadów nie magazynuje się. Odpady, w postaci silnie uwodnionej mieszanki popiołowo-żużłowej, kierowane są za pomocą układu hydrotransportu do składowania w aktualnie eksploatowanej komorze składowiska popiołów i żużli.	Przekazanie do unieszkodliwienia – D5 (składowanie)
5.	17 05 04	Gleba i ziemia, w tym kamienie inne niż wymienione w 17 05 03 <i>Źródła powstawania:</i> Odpad stanowią kamienie wyseparowane z paliwa, tj. węgla kamiennego dostarczanego do instalacji	20	Odpady zbierane są selektywnie i przekazywane do wyznaczonego miejsca magazynowania – wyznaczonego sektora placu przy bud. 081, skąd w dalszej kolejności przekazywane są do odzysku lub unieszkodliwienia podmiotom gospodarczym posiadającym stosowne zezwolenia z zakresu gospodarowania odpadami.	Przekazanie do odzysku lub do unieszkodliwienia
Odpady wytworzone w instalacji do składowania odpadów					
Odpady inne niż niebezpieczne					
6.	10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużłowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych <i>Źródła powstawania:</i> Odpad powstaje w wyniku wydobycia ze składowiska popiołów i żużli	250 000	Odpady nie podlegają magazynowaniu. Po wydobyciu z komór składowiska odpady przekazywane są do odzysku lub unieszkodliwienia podmiotom gospodarczym posiadającym stosowne zezwolenia z zakresu gospodarowania odpadami.	Przekazanie do odzysku lub do unieszkodliwienia

¹⁾ W przypadku przekazania odpadów zewnętrznemu odbiorcy, łączna ilość odpadów o kodzie 10 01 02 i 10 01 80 nie będzie większa niż 100 000 Mg/rok s.m.

b) Podstawowy skład chemiczny i właściwości wytwarzanych odpadów

Tabela nr 5

Lp.	Kod odpadów	Rodzaj odpadów	Podstawowe właściwości i skład chemiczny
Odpady wytworzone w procesie technologicznym w instalacji do spalania paliw			
Odpady niebezpieczne			
1.	15 01 10*	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone	<p>Odpad stanowią zużyte opakowania ze stali, tworzyw sztucznych (polietylenu lub polipropylenu), szkła lub materiałów mieszanych zanieczyszczone pozostałościami substancji niebezpiecznych, np. olejami (węglowodorami).</p> <p>Z uwagi na możliwą zawartość pozostałości substancji niebezpiecznych odpady mogą wykazywać bezpośrednie lub opóźnione zagrożenie dla co najmniej jednego elementu środowiska, np. wody [H14].</p>
2.	15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nie ujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (m.in. szmatki, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (m.in. PCB)	<p>Odpad stanowią zużyte sorbenty, czyściwo, zużyte ubrania robocze zanieczyszczone m.in. substancjami oleistymi (węglowodorami). Zużyte sorbenty będące wkładem do sprzętu ochrony osobistej oraz sorbenty stosowane podczas sytuacji awaryjnych to materiały mineralne lub naturalne (trociny), natomiast czyściwo, zużyte ubrania robocze to materiały naturalne – włókna i tkaniny bawełniane zanieczyszczone najczęściej olejami (węglowodorami).</p> <p>Z uwagi na możliwą zawartość pozostałości substancji niebezpiecznych odpady mogą wykazywać bezpośrednie lub opóźnione zagrożenie dla co najmniej jednego elementu środowiska, np. wody [H14].</p>
Odpady inne niż niebezpieczne			
3.	10 01 02	Popioły lotne z węgla	<p>Popioły powstają w wyniku spalania paliwa (miału węgla kamiennego) w kotłach zakładowej elektrociepłowni i generowane są bezpośrednio za elektrofiltrami. Odpad stały, sypki, w postaci miękkiego mineralnego pyłu o kolorze od jasno do ciemnoszarego. Podstawowymi składnikami popiołów są m. in. SiO_2, Al_2O_3, Fe_2O_3, CaO, składniki uboczne, tj.: MgO, SO_3, N_2O, K_2O, inne związki śladowe (zależne od składu węgla) oraz pewne ilości niespalonego paliwa – węgla (strata prażenia ok. 5-10%). Nie posiada właściwości wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy o odpadach.</p>
4.	10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużlowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych	<p>Odpad stały, sypki, koloru popielato-szarego lub szarego, to mieszanina popiołów i żużli powstających w wyniku spalania paliwa (miału węgla kamiennego) w kotłach zakładowej elektrociepłowni, składająca się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku braku możliwości odbioru popiołów lotnych spod elektrofiltrów do instalacji firmy zewnętrznej: w 85 % z popiołów i w 15 % z żużli, 2) w przypadku odbioru popiołów lotnych spod elektrofiltrów do instalacji firmy zewnętrznej (możliwe od 15 marca 2015 r.): 67% z popiołów i w 33% z żużli. <p>Nie posiada właściwości wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy o odpadach.</p>
5.	17 04 05	Gleba i ziemia, w tym kamienie inne niż wymienione w 17 05 03	<p>Odpady to kamienie wyselekcjonowane z węgla dostarczanego jako paliwo dla elektrociepłowni, to materiał pochodzenia naturalnego, niezanieczyszczony.</p> <p>Nie posiada właściwości wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy o odpadach.</p>
Odpady wytworzone w instalacji do składowania odpadów			
Odpady inne niż niebezpieczne			
6.	10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużlowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych	<p>Odpad to ciało stałe, sypkie, koloru popielato-szarego lub szarego, to mieszanina popiołów i żużli powstających w wyniku spalania paliwa (miału węgla kamiennego) w kotłach zakładowej elektrociepłowni, składająca się w 85 % z popiołów i w 15 % z żużli.</p> <p>Nie posiadają właściwości wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy o odpadach.</p>

3. Pozostałe punktu pozostają bez zmian.

UZASADNIENIE

Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. zwróciła się do Marszałka Województwa Opolskiego z wnioskiem nr NG/GA/2144/14 z 1.09.2014 r. (wpływ do UMWO 2.09.2014 r.) o zmianę pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30.06.2006 r. zmienionej następnie decyzjami Marszałka Województwa Opolskiego: nr DOŚ.III.MWo.7636-46/08 z 31.12.2008 r., nr DOŚ.AKu.7636-39/10 z 11.06.2010 r. oraz nr DOŚ.7222.36.2013.MJ z 31.01.2014 r.

Do wniosku dołączono:

- dokumentację do wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego (2 egz.),
- wydruk ze strony internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości aktualnego odpisu z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego nr 0000008993 sporządzonego na dzień 19.08.2014 r.,
- zapis wniosku na elektronicznym nośniku danych,
- potwierdzenie dokonania opłaty skarbowej za zmianę pozwolenia zintegrowanego w kwocie 10,00 zł.

Z powodu braków formalnych organ wezwał Zakład pismem nr DOŚ.7222.39.2014.JZ z 15.09.2014 r. do uzupełnienia wniosku o kopię programu zapobiegania awariom, o którym mowa w art. 251 ustawy Poś lub kopię raportu o bezpieczeństwie, o którym mowa w art. 253 ustawy Poś. Spółka uzupełniła braki formalne przy piśmie nr NG/GA/2282/14 z 18.09.2014 r. (wpływ do UMWO 23.09.2014 r.).

Po analizie merytorycznej wniosku stwierdzono, że wymaga on dalszych wyjaśnień, dlatego organ pismem nr DOŚ.7222.39.2014.JZ z 26.09.2014 r. wezwał Spółkę do złożenia wyjaśnień i uzupełnień. W odpowiedzi Spółka pismem nr NG/GA/2427/14 z 9.10.2014 r. (wpływ do UMWO 14.10.2014 r.) uzupełniła wniosek o brakujące informacje.

Wypełniając obowiązek wynikający z art. 209 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, przy piśmie nr DOŚ.7222.17.2014.JZ z 10.06.2014 r. wniosek w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego przekazano Ministrowi Środowiska drogą elektroniczną.

Organem ochrony środowiska właściwym miejscowo do zmiany przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego, w myśl art. 378 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 z późn. zm.), w związku z § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 z późn. zm.) jest Marszałek Województwa Opolskiego.

Po analizie przedmiotowego wniosku Marszałek Województwa Opolskiego uznał, że planowane zmiany w rozumieniu przepisów ustawy Poś, nie są istotnymi zmianami w funkcjonowaniu instalacji objętej wymogiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, mogącymi spowodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, jednakże wymagają zmiany niektórych warunków pozwolenia zintegrowanego.

W toku postępowania, z uwagi na konieczność przeanalizowania złożonego wniosku wraz z uzupełnieniami, w odniesieniu do dokumentacji stanowiącej podstawę wydania pozwolenia zintegrowanego, a także koniecznością złożenia wyjaśnień do wniosku, organ przedłużył termin załatwienia sprawy ostatecznie do 30 listopada 2014 r.

Zmiana warunków pozwolenia zintegrowanego dotyczy gospodarowania odpadami w instalacji spalania paliw, eksploatowanej w Jednostce Biznesowej Energetyka i wiąże się z planowanym wytwarzaniem na przedmiotowej instalacji nowego rodzaju odpadu klasyfikowanego jako inny niż niebezpieczny o kodzie 10 01 02 – popioły lotne z węgla. Zmiana związana jest z planowaną możliwością odprowadzania ww. odpadów bezpośrednio spod elektrofiltrów,

współpracujących z kotłami zakładowej elektrociepłowni, transportem pneumatycznym instalacji firmy zewnętrznej. Urządzenia transportu pneumatycznego oraz inne związane z magazynowaniem i dystrybucją popiołów będą wchodzić w skład instalacji firmy zewnętrznej. Projektowana instalacja odzysku odpadów będzie eksploatowana przez firmę zewnętrzną na terenie dzierżawionym od Grupy Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A., w bezpośrednim sąsiedztwie instalacji spalania paliw i zgodnie z art. 378 ust. 2b ustawy Poś instalacje te będą ze sobą powiązane technologicznie. Planowany termin rozpoczęcia działalności wyznaczono na 15 marca 2015 r.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi od Wnioskodawcy realizacja ww. zadania nie wpłynie w żaden sposób na aktualny proces usuwania odpadów poprodukcyjnych z instalacji, tj. przebieg grawitacyjnego odprowadzania pyłów z lejów elektrofiltrów do obecnego układu hydrotransportu oraz system doprowadzania mieszanek popiołowo-żużlowych do komór składowiska odpadów. Z uwagi na planowaną możliwość innego sposobu gospodarowania popiołami wytwarzanymi w instalacji do spalania paliw, w czasie przekazywania popiołów lotnych odbiorcy zewnętrznemu, zmieni się charakterystyka mieszanek popiołowo-żużlowych. Przy pełnym wykorzystaniu odbioru popiołów lotnych, mieszanki popiołowo-żużłowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych, będą się składały w ok. 67% z popiołów i ok. 33% z żużli. Proponowany sposób postępowania z popiołem spod elektrofiltra nie będzie stanowił dodatkowego źródła emisji pyłu do powietrza z instalacji objętej pozwoleniem zintegrowanym.

Organ rozpatrując przedmiotowy wniosek uznał go za zasadny i zmienił odpowiednio zapisy pozwolenia zintegrowanego.

Zgodnie z wnioskiem Strony zmieniono zapisy punktu I.2. decyzji Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-MJ-6610-1-29/05 z 30 czerwca 2006 r. (wraz z późniejszymi zmianami) i wprowadzono możliwość pracy instalacji w dwóch alternatywach odprowadzania popiołów lotnych spod elektrofiltrów. W przypadku pierwszym, czyli w okresie braku możliwości odbioru odpadów spod elektrofiltrów do instalacji firmy zewnętrznej, proces gospodarowania mieszanki popiołowo-żużlowych nie ulegnie zmianie – mieszanka ta będzie w całości trafiała na składowisko odpadów, natomiast w przypadku drugim - odpad o kodzie 10 01 02 (popioły lotne z węgla) bezpośrednio spod elektrofiltrów będzie trafiał do instalacji firmy zewnętrznej.

Niniejszą decyzją dodano odpad możliwy do wytworzenia o kodzie 10 01 02 – popioły lotne z węgla w ilości 55 000 Mg s.m./rok, uwzględniając przy tym, że w przypadku przekazania odpadów zewnętrznemu odbiorcy, łączna ilość odpadów o kodzie 10 01 02 i 10 01 80 nie będzie większa niż ustalona w aktualnym pozwoleniu zintegrowanym, tj. 100 000 Mg s.m./rok.

Zgodnie z art. 188 ust. 2b ustawy Poś w pozwoleniu zintegrowanym scharakteryzowano powstający w związku z eksploatacją instalacji odpad o kodzie 10 01 02, podając jego podstawowy skład chemiczny oraz właściwości, a także określając dopuszczalne sposoby zagospodarowania wytwarzanym odpadem oraz wyznaczono bezpieczne dla środowiska miejsca i sposoby jego magazynowania.

Przedstawiony w przedłożonej organowi dokumentacji rodzaj odpadu przewidzianego do wytwarzania został sklasyfikowany zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206), biorąc pod uwagę brzmienie art. 250 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21 z późn. zm.).

Zaproponowany we wniosku sposób postępowania z wytwarzanymi odpadami uznano za prawidłowy z punktu widzenia ochrony środowiska.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Ministra Środowiska za pośrednictwem Marszałka Województwa Opolskiego w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

Na podstawie art. 1 ust. 1, w związku z punktem 53, części I załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2012 r., poz. 1282 z późn. zm.), wydanie niniejszego pozwolenia podlega opłacie skarbowej w wysokości 10 zł (słownie: dziesięć złotych). Opłatę w ww. kwocie uiszczono 19.08.2014 r. przelewem bankowym na konto Urzędu Miasta Opola nr 03 1160 2202 0000 0002 1515 3249.

Z up. Marszałka Województwa
Danjwa Szobetus
DYREKTOR
Departamentu Ochrony Środowiska

Otrzymują:

(za zwrotnym potwierdzeniem odbioru)

1. Grupa Azoty
Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A.
ul. Mostowa 30 A
skr. poczt. 163
47-220 Kędzierzyn-Koźle
2. aa.

27.11.2014r.
Specjalista
Zydra-Bojach
Joanna Zarzycka-Bojach

Kierownik Referatu
Pozwoleń Środowiskowych
Malgorzata Juszczyzyn-Pieczonka